

Υγειονομικοί σε αναστολή: Όταν η αναλγησία αποτελεί φρόνημα

Ο “Πολιτισμένος Δυτικός Κόσμος” συγκλονίζεται γενικώς... Συγκλονίζεται πχ από το δράμα των προσφύγων από Αφρική και Ασία (που τους δημιουργεί, με τους αποικιοκρατικούς πολέμους που προκαλεί, και κατόπιν ανενδοίαστα εργαλειοποιεί). Εσχάτως συγκλονίζεται από την εισβολή των κακών Ρώσων κατά των “μαρτυρικών” νεοναζι –ευρωνατοϊκού εξοπλισμού και εκπαίδευσης– Ουκρανών (που έβαλαν από το 2014 την όμορφη αυτή χώρα και τον πολύπαθο λαό της, στον “γύψο”). Επιπλέον ο αυτός προοδευτικός Κόσμος, αγωνίζεται έως θανάτου ενάντια της καταπάτησης των πάσης φύσεως “δικαιωμάτων” σεξουαλικών κλπ “μειονοτήτων”, όπως αυτές εφευρίσκονται και υπερασπίζονται από πρόθυμες ΜΚΟ γνωστών “φιλανθρώπων”, που έχουν αναγάγει τον δικαιωματισμό στην πεμπτουσία (και το αποκλειστικό περιεχόμενο) της δυτικού τύπου “Δημοκρατίας”. Ο κατάλογος βεβαίως δεν έχει τέλος...

Παράλληλα, οι “χριστιανοί” ηγέτες των εκκλησιών, στα πλαίσια του αναβαθμισμένου ρόλου της θρησκευτικής διπλωματίας (χαρακτηριζόμενης ως “ήπιας δύναμης” –soft power), πιστοί στις σχέσεις διαπλοκής που περιγράφουν τον ορίζοντα δράσης τους, συναινούν ολόθυμα προσφέροντας “ιδεολογική κάλυψη”, σε ότι κελεύει το εκάστοτε κεντρικά προβαλλόμενο “αφήγημα”, ακολουθώντας κατά γράμμα και πιστά ό,τι τους διατάσσουν: όπως πχ κατά την μεταναστευτική κρίση, παρ’ ότι αυτή είναι κομμένη και ραμμένη στις επιταγές της Παγκοσμιοποίησης και των ΜΚΟ του Σόρρος και των λοιπών “φιλανθρώπων” (θυμίζουμε ότι ο Αρχ. Αθηνών Ιερώνυμος έφτασε στο σημείο να **αφαιρέσει** το αρχιερατικό του εγκόλπιο, ώστε να μην θίξει την μωαμεθανική πίστη των προσφύγων). Ακολούθησε αθεολόγητος εκφοβισμός και εμβολιολαγνεία στην περίπτωση του Covid-19, εσχάτως δε, ρωσοφοβική ρητορική μίσους και άκρατος νεοταξικός φιλοδυτικισμός, ένεκα της Ουκρανικής κρίσης.

Τα όσα επί τροχάδην αναφέραμε σκοπό έχουν να αναδείξουν έναν κοινό παρανομαστή που χαρακτηρίζει όλους τους υποτακτικούς θεσμούς του “ελεύθερου κόσμου”, που δεν είναι άλλος από την απέραντη **υποκρισία**, τα κροκοδείλια δάκρυα, και την ακατάσχετη οσφυοκαμψία, σε αρχές και εξουσίες του “Αιώνας τούτου”.

Υπάρχουν όμως και οι αντιστεκόμενοι. Με αξιοπρέπεια. Με αγάπη και σεβασμό στο λειτούργημα που υπηρετούν. Με αίσθημα ευθύνης για το μέλλον όλων μας, κυρίως δε των παιδιών. Αναφερόμαστε στους **ήρωες αγωνιστές** υγειονομικούς υπαλλήλους, που βρίσκονται σε αναστολή εργασίας, ένεκα της άρνησής τους να δεχθούν τον παράτυπο και παράνομο εμβολιασμό, με αδοκίμαστα σκευάσματα, ύποπτα ως προς τις συνέπειες που προκαλούν.

Δεν έκαναν παρά το αυτονόητο: βάσει του **αυτεξουσίου** της προσωπικότητας και της συνταγματικής έννοιας της ελευθερίας, και σε συμφωνία με Διεθνείς συνθήκες που απαγορεύουν την στανική εφαρμογή ιατρικών πράξεων στον Άνθρωπο, αποφάσισαν να

αρνηθούν τον –εγκληματικά επιβληθέντα– υποχρεωτικό εμβολιασμό. Να προστεθεί, ότι δεν τους δόθηκε καν η εναλλακτική εμβολιασμού (έστω) με “παραδοσιακής” τεχνολογίας εμβόλια, όπως πχ το Κινεζικό... Η μόνη προοπτική ήταν τα “εμβόλια” των δυτικών Big Pharma, των υπερκερδοσκοπικών ομίλων, τα οποία προωθεί το πρόθυμο πολιτικό προσωπικό.

Γιατί όμως η στοχοποίηση και ο **παραδειγματικός** εξευτελισμός τους, καθώς και η διαδικασία εσχάτης φτωχοποίησής τους;

Η απάντηση κρύβει το διακύβευμα της περιόδου που διανύουμε, και αφορά τους πάντες. **Ο αγώνας αυτών των ανθρώπων, είναι αγώνας όλων μας· η νίκη τους, είναι νίκη μας, η δε ήττα τους, καταστροφική για όλους.** Ως προς το διακύβευμα, αυτό δεν είναι άλλο παρά η πλήρης αναμόρφωση του κόσμου, όπως τον ξέραμε. Αυτή συγκροτείται από την επιβολή **νέων κανονικοτήτων**, που ενισχύουν και στερεώνουν την υποταγή στα (άθλιας έμπνευσης και υλοποίησης) νομοθετικά πραξικοπήματα που συνέβησαν και συνεχίζουν καθημερινά να συμβαίνουν και που αναμορφώνουν τις οικονομικές–κοινωνικές σχέσεις στο αναδυόμενο πρότυπο της **νέας φεουδαρχίας** (ή όπως εναλλακτικά ονομάστηκε **τεχνο–φεουδαρχίας**).

Το δε όνομα του νέου ολοκληρωτισμού, και της συγκρότησης της ολιγαρχικής τεχνο–φεουδαρχικής τάξης είναι, **Μεγάλη Επανεκκίνηση**, και στόχο έχει την μετάβαση του οικονομικού νεοφιλελευθερισμού στο νέο πρότυπο.

Επιστρέφοντας στο ερώτημα, περί του γιατί έχουν στοχοποιηθεί οι υγειονομικοί, η απάντηση είναι ότι η Ελληνική(;) Κυβέρνηση (αλλά και όλες οι κυβερνήσεις του Δυτικού Κόσμου, στον οποίο ανήκουμε, δίχως να έχουμε ερωτηθεί), ακολουθεί το παράδειγμα της Βρετανής Πρωθυπουργού Μάργκαρετ Θάτσερ (Margaret Thatcher, 1925–2013), η οποία ονομαζόταν η “Σιδηρά Κυρία” του νεοφιλελευθερισμού. Στα χρόνια της πρωθυπουργίας της (1979–1990) συγκρούστηκε με το σύνολο της Βρετανικής κοινωνίας, ιδιαίτερα με τα φτωχά στρώματα, επιβάλλοντας το νέο αντικοινωνικό μοντέλο του νεοφιλελευθερισμού, καταπατώντας κεκτημένα δικαιώματα των ασθενεστέρων, και επιτυγχάνοντας του όρους ώστε να προκύψουν ανεξέλεγκτες (και ανεξάντλητες) κερδοφορίες στο ανήθικο και αδηφάγο (υπερεθνικό) κεφάλαιο.

Ο συστηματικός κατεδαφισμός, από την κυβέρνηση Θάτσερ, του Βρετανικού κοινωνικού κράτους (που τότε συνέβαινε για πρώτη φορά στην Ευρώπη, ενώ παράλληλα εξελισσόταν το ίδιο πείραμα στις ΗΠΑ, από τον τότε Πρόεδρο Ρήγκαν), βρήκε ως αναπάντεχο εμπόδιο το πανίσχυρο συνδικάτο των ανθρακωρύχων, το οποίο εμπόδιζε το κερδοσκοπικού χαρακτήρα κλείσιμο των ανθρακωρυχείων. Η διαμάχη εκτυλίχθηκε κατά τα έτη 1984–85, με σφοδρές συγκρούσεις και έντονη πολιτική αστάθεια, ενώ οι εξελίξεις κυριαρχούσαν στα τότε διεθνή ΜΜΕ (φυσικά και στα ελληνικά, όπως θυμόμαστε οι παλαιότεροι). Όμως, προκειμένου το πείραμα του νεοφιλελευθερισμού να πετύχαινε, χρειαζόταν μια **ισοπεδωτική συμβολική νίκη** των δυνάμεών του (που τις εκπροσωπούσε η Κυβέρνηση Θάτσερ), επί αυτών που εκπροσωπούσαν το “παλιό” που έπρεπε να ηττηθεί. Ιστορική παραμένει η επιμονή της Θάτσερ έναντι των δικαιών αιτημάτων των ανθρακωρύχων, καθώς και το μένος της εναντίον τους. Τελικά νίκησε, και άνοιξε τον δρόμο για την

επικράτηση του εθνο-κατεδαφιστικού και πατριδο-μηδενιστικού νεοφιλελευθερισμού, σε όλη την Ευρώπη...

Ιδού ο λόγος που οι αξιοπρεπείς οικογενειάρχες βιοπαλαιστές υγειονομικοί πρέπει να παταχθούν: ώστε να αποτελέσουν **παράδειγμα** ισοπεδωτικής εξόντωσης από πλευράς του Συστήματος της νέας Ηγεμονίας, η οποία καταβάλλοντας την αξιοπρέπεια, εθίζει στον υποχωρητισμό και τον ραγιαδισμό. Το κυριότερο: παρουσιάζει στους υπολοίπους **το τι θα πάθουν, αν αντιδράσουν, “προς τας εντολάς”**. Ο οδοστρωτήρας του νέου αυταρχισμού **πρέπει** να περάσει πάνω από τους ήρωες αυτούς...

Η δε Εκκλησία, που είναι;

Γνωστή τυγχάνει τοις πάσι, η στάση που η ποιμένουσα Εκκλησία, στην θεσμική της έκφραση, αυτή της ΔΙΣ, εξέφρασε ως προς τα ζητήματα που ανεφύησαν λόγω του Covid-19. Αθεολόγητες θέσεις, **κατ’ ευθείαν σε αντιγραφή από τις αντίστοιχες του Βατικανού**, που έφθασαν έως και την **εικονομαχία** και την αμαύρωση της τιμητικής προσκυνήσεως των ιερών λειψάνων, την απαγόρευση των ιερών λιτανειών, που ανέκαθεν αποτελούσαν θραύστη των λοιμικών νόσων, εν τέλει δε, την πλήρη απεμπόλιση του υπέρλογου της πίστεως και των μυστηρίων, καθώς και της υπερλόγου υπέρβασης του φόβου του θανάτου, που οφείλεται στην νικοποιοί Ζωή του Κόσμου, τον Σωτήρα Ιησού Χριστό.

Αντί της “εκτός του αιώνας τούτου” πίστεως και της απελευθερωτικής αναζωογόνησης του αυτεξουσίου απ’ αυτήν, γίναμε μάρτυρες συνοδικών κειμένων, όπου απουσίαζε ο ευαγγελικός λόγος, και είχε αντικατασταθεί από **επιλεκτική και αποσπασματική “επιστήμη”**, όπως κανοναρχούσαν οι μεγάλοι Φαρμακευτικοί κολοσσοί και τα θεσμικά εργαλεία τους. Παράλληλα κυριάρχησε ρητορική μίσους, απαξίωση και τρομοκρατία προς τους “αρνητές”. Αυτό κατέληξε στις **παραδειγματικές** (μας θυμίζει κάτι;) τιμωρίες ιερών, όπου κλιμακώθηκαν σε απειλές καθαίρεσης(!) έως και επισκόπων. Άλλωστε, και αυτή η διάλυση της Μητροπόλεως Αιτωλοακαρνανίας, αποτελεί ουσιαστικά **τρόπαιο** κατά του αγωνιστού Ιεράρχη Κοσμά, και του διακριτικού αγώνα του εναντίον της αντι-εκκλησιαστικής λαίλαπας των περιοριστικών μέτρων και της εμβολιο-λατρείας...

Ενώ λοιπόν, οι ηγεσίες της Εκκλησίας (αναφερόμαστε συγκεκριμένα στις ηγεσίες του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως και της Εκκλησίας της Ελλάδος, από κοινού ή χωριστά), βρέθηκαν δίπλα στους πρόσφυγες, νοιάστηκαν για μαύρους μαθητές να πάρουν την Ελληνική υπηκοότητα, κατεδίκασαν τον “ναζισμό” των “αρνητών” των εμβολίων, αναγνωρίζοντας και στηρίζοντας παράλληλα τους σχισματικούς αχειροτόνητους της Ουκρανίας, ενώ παράλληλα ουδέποτε αποτόλμησαν να καταδικάσουν τον αποτρόπαιο Ουκρανικό νεοναζισμό, επέλεξαν δε να αναπέμψουν (οικουμενιστικές) προσευχές (με την παρουσία παπικού “αρχιεπισκόπου”) για τους Ουκρανούς πρόσφυγες, στα σύνορα Πολωνίας-Ουκρανίας...

...ενώ λοιπόν έπραξαν έτσι, **ουδέποτε** στάθηκαν αυτές οι ηγεσίες, στα σύνορα της Σερβίας, του Ιράκ ή της Συρίας να προσευχηθούν για τους εκεί υποφέροντας από τον πόλεμο. Βέβαια, εκεί ο πόλεμος διεξαγόταν από την “καλή” Δύση και τους εκλεκτούς της, οπότε περιττά τα δάκρυα... Ομοίως, ουδέποτε στάθηκαν -ως όφειλαν- στον Ελληνικό λαό που υπέφερε από την ανέχεια των Μνημονίων, προσφέροντας ηθικό στήριγμα, στην πλέον

κρίσιμη ιστορική στιγμή για την μετέπειτα πορεία της Ελλάδος, το δημοψήφισμα του 2015, όπου επέλεξαν (η Ελλαδική ΔΙΣ) την κατάπτυστη στάση του “Ναι”. Τέλος, στην ενταύθα περίπτωση των αγωνιζομένων υγειονομικών, **ουδείς** (ειδικά) εκ της Ελλαδικής Ιεραρχίας έσκυψε στον πόνο τους, να συμπαρασταθεί. Και όμως, οι ίδιοι Ιεράρχες ετοιμάζονται να υμνήσουν το κοσμοσωτήριο Πάθος του Χριστού, ενώ **στην πράξη προσπερνούν, φοβούμενοι να μην λερώσουν τα κράσπεδα των βαρυτίμων ματιών τους**, ως άλλοι “Λευίτες”, τους υγειονομικούς “Σαμαρείτες”, οι οποίοι πληγωμένοι από τους **ληστές** κείτονται στην άκρη του δρόμου (δηλαδή στο περιθώριο και στην εξουθένωση)...

Αγωνιστές υγειονομικοί, σας ευχαριστούμε! Είθε ο Κύριος και η έφορος του Αγίου Όρους, Υπεραγία Θεοτόκος να ευοδώσει τον τίμιο αγώνα σας!

Γέρων Παΐσιος Καρεώτης

Επιφάνιος Μοναχός Καψαλιώτης